

Disposició final sisena. *Modificació de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de marques.*

L'article 29.4 de la Llei 17/2001, de 17 de desembre, de marques, ha de tenir la redacció següent:

«Els qui siguin part en un procediment davant l'Oficina Espanyola de Patents i Marques en el qual actuïn per si mateixos i no tinguin domicili ni seu a Espanya, als efectes de notificacions, han de designar una adreça postal a Espanya o, si no, poden indicar que els dirigeixin les notificacions per correu electrònic o per qualsevol altre mitjà tècnic de comunicació de què disposi l'Oficina. Tot això, sense perjudici del que preveu l'apartat 2 de l'article 155 de la Llei 11/1986, de 20 de març, de patents».

Disposició final setena. *Entrada en vigor.*

Aquesta Llei entra en vigor un mes després de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Per tant,
Mano a tot els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22438 *LLEI 54/2007, de 28 de desembre, d'adopció internacional.* («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

Les circumstàncies econòmiques i demogràfiques de determinats països, en els quals molts nens no han pogut trobar un ambient propici per al seu desenvolupament, unit al descens de la natalitat a Espanya, han originat que en els últims anys el nombre de menors estrangers adoptats per espanyols o residents a Espanya s'hagi incrementat notablement. En aquesta situació sorgeixen noves necessitats i demandes socials de les quals s'han fet eco nombroses institucions tant públiques com privades, que han traslladat al Govern la necessitat d'adequar l'ordenament jurídic a la realitat social actual.

L'augment d'adopcions constituïdes a l'estranger suposa, al seu torn, un desafiament jurídic de grans proporcions per al legislador, que ha de facilitar els instruments normatius necessaris perquè l'adopció tingui lloc amb les màximes garanties i respecte als interessos dels menors per adoptar, i possibilitar el desenvolupament harmònic de la personalitat del nen en el context d'un medi familiar propici. Tot això, en el marc de la seguretat jurídica més escrupolosa que redunda sempre en benefici de tots els participants en l'adopció internacional, especialment i en primer lloc, en benefici del menor adoptat. El transcurs dels anys ha proporcionat perspectiva suficient per apreciar l'oportunitat d'una llei que posi fi a la disper-

sió normativa característica de la legislació anterior i reuneixi una regulació completa de les qüestions de dret internacional privat necessàriament presents a tots els processos d'adopció internacional.

II

Aquesta Llei conjuga els principis i els valors de la nostra Constitució amb les disposicions dels instruments internacionals en matèria d'adopció que són part del nostre ordenament jurídic. En especial, és necessari posar de manifest la transcendència que tenen en aquesta nova ordenació els principis que contenen el Conveni de les Nacions Unides sobre els drets del nen, de 20 de novembre de 1989, la Declaració de Nacions Unides sobre els principis socials i jurídics aplicables a la protecció i al benestar dels nens, considerats sobretot des de l'angle de les pràctiques en matèria d'adopció i de col·locació familiar en els plans nacional i internacional (Resolució de l'Assemblea General 41/1985, de 3 de desembre de 1986), i el Conveni relatiu a la protecció del nen i a la cooperació en matèria d'adopció internacional, fet a l'Haia el 29 de maig de 1993, ratificat per Espanya mitjançant l'Instrument de 30 de juny de 1995.

Un referent de gran importància a Espanya ha estat el treball portat a terme a la Comissió del Senat sobre adopció internacional, les conclusions del qual, elaborades amb les aportacions d'autoritats i experts en la matèria, han marcat una línia i un camí per seguir en l'enfocament d'aquest fenomen social.

En aplicació de la Constitució i dels instruments legals internacionals en vigor per a Espanya, aquesta nova norma concep l'adopció internacional com una mesura de protecció dels menors que no poden trobar una família als seus països d'origen i estableix les garanties necessàries i adequades per assegurar que les adopcions internacionals es realitzin, abans que res, en interès superior del nen i amb respecte als seus drets. Així mateix, es pretén evitar i prevenir la sostracció, la venda o el tràfic de nens, assegurant al mateix temps la no-discriminació del menor per raó de naixement, nacionalitat, raça, sexe, deficiència o malaltia, religió, llengua, cultura, opinió o qualsevol altra circumstància personal, familiar o social.

És necessari afegir que aquesta Llei sempre s'ha d'interpretar d'acord amb el principi de l'interès superior dels menors, que ha de prevaler sobre qualsevol altre interès legítim que pugui concórrer en els processos d'adopció internacional.

III

La Llei té per objecte una regulació normativa sistemàtica, coherent i actualitzada que permet donar resposta al fenomen de l'adopció internacional a Espanya.

L'articulat es divideix en tres títols. Sota la rúbrica «Disposicions generals», el títol I estableix l'àmbit d'aplicació i la intervenció de les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors, amb especial deteniment en l'especificació de les funcions que desenvolupen les entitats col·laboradores en l'adopció internacional.

Així, el capítol I estableix l'àmbit d'aplicació de la norma i l'objectiu que pretén aquesta Llei d'establiment de garanties de les adopcions, prenent sempre com a guia l'interès superior dels menors, i assenyala quins són els principis que informen l'adopció internacional de conformitat amb la Convenció dels drets del nen de 20 de novembre de 1989 i el Conveni de l'Haia de 29 de maig de 1993 sobre la protecció dels drets del nen i cooperació en matèria d'adopció internacional. Tanca aquest capítol la determinació de les circumstàncies que impedeixen l'adopció, en aquesta línia de procurar que les adopcions tinguin lloc únicament quan es donen les garanties mínimes suficients.

El capítol II recull la intervenció de les entitats públiques de protecció de menors en el procediment d'adopció i les funcions d'intermediació que únicament poden portar a terme entitats col·laboradores prèviament acreditades per l'entitat pública espanyola competent i per l'autoritat corresponent del país d'origen dels menors.

La funció intermediadora que s'atribueix en exclusiva a aquestes entitats col·laboradores ha imposat al legislador la tasca de configurar un marc jurídic que conjugui la prestació integral del servei que tenen encomanat amb uns mecanismes bàsics per a la seva acreditació i control, el qual han d'exercir les entitats públiques competents.

En aquest marc relatiu a l'acreditació, el seguiment i el control de les entitats col·laboradores, s'aborda una altra sèrie de qüestions, com la possibilitat de formalitzar acords de cooperació entre aquestes entitats davant situacions especials, la possibilitat d'establir la coordinació entre les entitats públiques de protecció de menors competents, la decisió sobre el nombre d'entitats col·laboradores d'adopció internacional en països concrets, els supòsits de suspensió o retirada de l'acreditació a entitats col·laboradores acreditades en diverses comunitats autònomes, la concreció del caràcter de la relació de les entitats col·laboradores amb els seus representants al país d'origen dels menors i la responsabilitat d'aquestes entitats pels actes que els representants realitzin en les funcions d'intermediació.

D'altra banda, el capítol III regula la idoneïtat dels adoptants a partir de la definició del seu concepte, de la determinació de les qüestions i els aspectes a què s'ha de referir i de l'establiment del seu termini màxim de vigència.

Aquest capítol també imposa als adoptants una sèrie d'obligacions postadoptives i reconeix el dret dels adoptats a conèixer els seus orígens biològics. Conscient el legislador de la transcendència d'aquesta qüestió des de la perspectiva del desenvolupament lliure de la personalitat de les persones adoptades, s'ha conjugat l'exercici d'aquest dret amb les cauteles necessàries per protegir la intimitat de les persones afectades. D'aquesta manera s'estableixen dues limitacions fonamentals: d'una banda, la legitimació restringida a la persona de l'adoptat una vegada assolida la majoria d'edat o bé amb anterioritat si està representada pels seus pares i, d'altra banda, l'assessorament i la intervenció necessària de les entitats públiques competents per facilitar l'accés a les dades requerides.

El capítol conclou amb un precepte destinat específicament a la protecció de les dades de caràcter personal, de conformitat amb l'informe de l'Agència Espanyola de Protecció de Dades.

La segona part de la Llei es destina a regular les normes de dret internacional privat relatives a l'adopció internacional. Així, el títol II consta de tres parts ben diferenciades.

En primer lloc, ofereix una regulació completa de la competència de les autoritats espanyoles per a la constitució, modificació, conversió i declaració de nul·litat de l'adopció internacional. Inspirada en el principi de «connexió mínima», una autoritat espanyola no ha de procedir a la constitució, modificació o declaració de nul·litat d'una adopció internacional si el cas no apareix mínimament connectat amb Espanya. D'aquesta manera, s'evita la penetració de fòrums exorbitants en la legislació espanyola, fòrums que poden provocar la constitució d'adopcions vàlides a Espanya però ineficaces o inexistents en altres països, especialment al país d'origen del menor.

En segon lloc, la Llei regula la legislació aplicable a la constitució de l'adopció internacional per autoritats espanyoles, així com la conversió, modificació i declaració de nul·litat d'aquesta. Amb la finalitat d'aconseguir una sistemàtica millor, el capítol relatiu a la «Llei aplicable a l'adopció» distingeix dos supòsits. Quan l'adoptand tingui la residència habitual a Espanya o l'hagi d'adquirir pròximament, s'opta per disposar l'aplicació de la Llei espanyola a la constitució de l'adopció. Tanmateix, quan l'adoptand no resideixi

habitualment a Espanya, ni s'hagi de traslladar a Espanya per establir-hi el centre social de vida, s'ha preferit que l'adopció es regeixi per la llei del país a la societat del qual hagi de quedar integrat. En tots dos casos, la llei incorpora les cauteles necessàries, i en el segon s'atorga un marge de discrecionalitat judicial més ampli per donar entrada puntual a altres lleis estatals diferents i procurar la màxima validesa internacional de l'adopció constituïda a Espanya.

En tercer lloc, conté una regulació exhaustiva dels efectes jurídics que poden tenir a Espanya les adopcions constituïdes davant les autoritats estrangeres competents. Aquestes disposicions revesteixen una importància particular, atès que el nombre d'adopcions constituïdes a l'estranger per ciutadans residents a Espanya és, en l'actualitat, manifestament superior al nombre d'adopcions constituïdes a Espanya. En aquest punt, la Llei arrenca del respecte necessari a l'entramat legal, compost pels tractats i convenis internacionals i altres normes internacionals d'aplicació per a Espanya, que resulten aplicables per concretar els efectes legals que tenen a Espanya les adopcions constituïdes a l'estranger.

Partint d'això, la Llei estableix un règim per al reconeixement a Espanya de les adopcions constituïdes per autoritats estrangeres, a falta de normativa internacional aplicable. Aquest règim gira entorn d'una idea elemental: l'adopció només es reconeix a Espanya si s'ha constituït vàlidament a l'Estat d'origen i si, a més, satisfà determinades exigències de regularitat jurídica o que girin entorn de l'interès de l'adoptand. D'aquesta manera, s'evita que una adopció que no s'hagi constituït regularment en un país estranger pugui desplegar efectes legals a Espanya i que les adopcions constituïdes sense un respecte suficient als nivells mínims de justícia, amb especial atenció a l'interès del menor, tinguin efectes a Espanya.

A aquest efecte, les autoritats espanyoles i, en especial, els encarregats del Registre Civil han de controlar, en tot cas, que l'adopció l'hagi constituït una autoritat estrangera competent, i que aquesta autoritat va respectar les seves pròpies normes de dret internacional privat i va constituir, per tant, una adopció vàlida al país esmentat. Així mateix, han de constatar que l'adopció constituïda en un país estranger té, segons la llei aplicada a la seva constitució, els mateixos efectes substancials que l'adopció que regula la legislació espanyola, que els adoptants han estat declarats idonis per adoptar, i que, en el cas d'un adoptand espanyol, s'hagi emès el consentiment de l'entitat pública corresponent a l'última residència de l'adoptand a Espanya i, finalment, que el document presentat a Espanya i que conté l'acte d'adopció constituïda davant l'autoritat estrangera compleixi les garanties formals d'autenticitat suficients.

La Llei incorpora, igualment, una regulació, fins ara inexistent en el nostre dret positiu, relativa als efectes a Espanya de l'adopció simple o menys plena constituïda legalment per una autoritat estrangera, així com la possibilitat que es converteixi en una adopció amb plenitud d'efectes, i estableix els factors que han de concórrer en cada cas perquè l'autoritat espanyola competent acordi la transformació.

L'articulat de la Llei conclou amb un títol III que regula el règim jurídic privat dels casos internacionals d'acolliment familiar i altres mesures de protecció de menors.

IV

La Llei es completa amb la modificació de determinats articles del Codi civil. En primer lloc, la que imposa el contingut del títol II de la Llei a l'article 9.5 del Codi civil, que passa a complir una mera funció de remissió a la Llei d'adopció internacional.

D'altra banda s'aprofita el vincle evident que uneix l'adopció amb la protecció dels menors per abordar la reforma dels articles 154, 172, 180 i 268 del Codi civil. A més de millorar la

redacció d'aquests preceptes, d'aquesta manera es dona resposta als requeriments del Comitè de Drets del Nen, que ha mostrat la seva preocupació per la possibilitat que la facultat de correcció moderada que fins ara es reconeix als pares i tutors pugui contravenir a l'article 19 de la Convenció sobre els drets del nen de 20 de novembre de 1989.

Aquestes reformes són aplicables supletòriament respecte del dret propi de les comunitats autònomes que en tinguin.

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL I

Àmbit d'aplicació

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Aquesta Llei regula la competència de les autoritats judicials i consulars espanyoles i la determinació de la llei aplicable a les adopcions internacionals, així com la validesa a Espanya de les adopcions constituïdes per autoritats estrangeres.

2. S'entén per «adopció internacional» el vincle jurídic de filiació que presenta un element estranger derivat de la nacionalitat o de la residència habitual dels adoptants o adoptands.

Article 2. Objecte i finalitat de la Llei.

1. Aquesta Llei estableix el marc jurídic i els instruments bàsics per garantir que totes les adopcions internacionals tinguin lloc en consideració a l'interès superior del menor.

2. La finalitat d'aquesta Llei és protegir els drets dels menors per adoptar, tenint en compte també els dels sol·licitants d'adopció i els de les altres persones implicades en el procés d'adopció internacional.

Article 3. Principis informadors de l'adopció internacional.

L'adopció internacional de menors ha de respectar els principis inspiradors de la Convenció de drets del nen de 20 de novembre de 1989 i del Conveni de l'Haia, de 29 de maig de 1993, relatiu a la protecció de drets del nen i a la cooperació en matèria d'adopció internacional.

Amb aquesta finalitat, l'entitat pública competent, en la mesura que sigui possible, ha d'incloure els estàndards i les salvaguardes del Conveni de l'Haia, de 29 de maig de 1993, en els acords relatius a l'adopció internacional que subscriu amb estats no contractants d'aquest Conveni.

Article 4. Circumstàncies que impedeixen o condicionen l'adopció.

1. No s'han de tramitar sol·licituds d'adopció de menors nacionals d'un altre país o amb residència habitual en un altre Estat en les circumstàncies següents:

a) Quan el país en què el menor adoptand tingui la residència habitual es trobi en conflicte bèl·lic o immers en un desastre natural.

b) Si al país no hi ha una autoritat específica que controli i garanteixi l'adopció.

c) Quan al país no es donin les garanties adequades per a l'adopció i les pràctiques i els tràmits de l'adopció en aquest país no respectin l'interès del menor o no compleixin els principis ètics i jurídics internacionals a què es refereix l'article 3.

2. Les entitats públiques de protecció de menors espanyoles poden establir que, respecte a un determinat Estat, únicament es tramitin sol·licituds d'adopció internacional a través d'entitats col·laboradores acreditades o autoritzades per les autoritats de tots dos estats, quan es constati que una altra via de tramitació presenta riscos evidents per la falta de garanties adequades.

3. La tramitació de sol·licituds per a l'adopció dels menors estrangers que hagin estat acollits en programes humanitaris d'estada temporal per motiu de vacances, estudis o tractament mèdic requereix que aquests acolliments hagin finalitzat de conformitat amb les condicions per a les quals es van constituir i que al seu país d'origen participin en programes d'adopció regulats degudament.

4. Als efectes de la decisió que ha d'adoptar l'entitat pública competent a cada comunitat autònoma en els supòsits que preveuen els apartats 1 i 2 d'aquest article, s'ha de procurar la coordinació autonòmica corresponent, i la decisió esmentada es pot sotmetre a la consideració prèvia del corresponent òrgan de coordinació institucional de les administracions públiques sobre adopció internacional, així com del Consell Consultiu d'Adopció Internacional.

5. La funció d'intermediació en l'adopció internacional únicament la poden efectuar les entitats públiques de protecció de menors i les entitats de col·laboració, degudament autoritzades per les primeres i per la corresponent autoritat del país d'origen dels menors. Cap altra persona o entitat no pot intervenir en funcions d'intermediació per a adopcions internacionals.

6. En les adopcions internacionals mai no es poden produir beneficis financers diferents dels que calguin per cobrir estrictament les despeses necessàries.

CAPÍTOL II

Entitats públiques i entitats col·laboradores d'adopció internacional

Article 5. Intervenció de les entitats públiques de protecció de menors.

En matèria d'adopció internacional correspon a les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors:

a) Organitzar i facilitar la informació sobre legislació, requisits i tràmits necessaris a Espanya i als països d'origen dels menors, i vetllar perquè aquesta informació sigui tan completa, veraç i actualitzada com sigui possible i de lliure accés pels interessats.

b) Facilitar a les famílies la formació prèvia necessària que els permeti comprendre i afrontar les implicacions de l'adopció internacional, i preparar-les per a l'exercici adequat de les seves funcions parentals una vegada constituïda aquesta adopció. Poden delegar aquesta funció en institucions o entitats autoritzades degudament.

c) La recepció de les sol·licituds, en tot cas, i la seva tramitació, ja sigui directament o a través d'entitats col·laboradores d'adopció internacional acreditades degudament.

d) L'expedició, en tot cas, dels certificats d'idoneïtat, amb l'elaboració prèvia, bé directament o a través d'institucions o entitats autoritzades degudament, de l'informe psicosocial dels sol·licitants de l'adopció, i, quan ho exigeixi el país d'origen de l'adoptand, l'expedició del compromís de seguiment.

e) Rebre l'assignació del menor, amb informació sobre la seva identitat, la seva adoptabilitat, el seu medi social i familiar, la seva història mèdica i necessitats particulars; així com la informació relativa a l'atorgament dels consentiments de persones, institucions i autoritats que requereixi la legislació del país d'origen.

f) Donar la conformitat respecte a l'adequació de les característiques del nen assignat per l'organisme compe-

tent del país d'origen amb les que figurin a l'informe psicossocial que acompanya el certificat d'idoneïtat.

Al llarg del procés d'adopció internacional han d'oferir suport tècnic adreçat als adoptats i als adoptants, i s'ha de prestar una atenció particular a les persones que hagin adoptat menors amb característiques o necessitats especials. Per a això durant l'estada dels adoptants a l'estranger poden comptar amb la col·laboració del Servei Exterior.

g) Els informes dels seguiments que requereixi el país d'origen del menor, que poden encomanar a entitats com les que preveu l'article 6 d'aquesta Llei o a altres organitzacions sense ànim de lucre.

h) L'establiment de recursos qualificats de suport postadoptiu per a l'atenció adequada dels adoptats i adoptants en la problemàtica que els és específica.

i) L'acreditació, el control, la inspecció i l'elaboració de directrius d'actuació de les entitats col·laboradores d'adopció internacional que realitzin funcions d'intermediació en el seu àmbit territorial.

En les seves actuacions en matèria d'adopció internacional, les entitats públiques competents han de promoure mesures per aconseguir la màxima coordinació i col·laboració entre aquestes. En particular, han de procurar l'homogeneïtzació de procediments, terminis i costos.

Article 6. *L'activitat d'intermediació en l'adopció internacional.*

1. S'entén per intermediació en adopció internacional tota activitat que tingui per objecte intervenir posant en contacte o en relació els sol·licitants d'adopció amb les autoritats, les organitzacions i les institucions del país d'origen o residència del menor susceptible de ser adoptat i prestar l'assistència suficient perquè l'adopció es pugui portar a terme.

2. Les funcions que han de realitzar les entitats acreditades per a la intermediació són les següents:

a) Informació i assessorament als interessats en matèria d'adopció internacional.

b) Intervenció en la tramitació d'expedients d'adopció davant les autoritats competents, tant espanyoles com estrangeres.

c) Assessorament i suport als sol·licitants d'adopció en els tràmits que han de realitzar necessàriament a Espanya i als països d'origen dels menors.

d) Intervenir en la tramitació i realitzar les gestions corresponents per al compliment de les obligacions postadoptives que estableix per als adoptants la legislació del país d'origen del menor adoptat que els siguin encomanades, en els termes que fixi l'entitat pública de protecció de menors espanyola que l'hagi acreditat.

3. Les entitats col·laboradores d'adopció internacional han d'intervenir en els termes i amb les condicions que estableixen aquesta Llei i les normes de les comunitats autònomes.

4. Les entitats col·laboradores d'adopció internacional poden establir acords de cooperació entre si per solucionar situacions sobrevingudes o per complir millor les seves finalitats.

Article 7. *Acreditació, seguiment i control de les entitats col·laboradores d'adopció internacional.*

1. Només poden ser acreditades com a entitats col·laboradores d'adopció internacional les entitats sense ànim de lucre inscrites al registre corresponent que tinguin com a finalitat en els seus estatuts la protecció de menors, disposin dels mitjans materials i els equips pluridisciplinaris necessaris per al desenvolupament de les funcions encomanades i estiguin dirigides i administrades per persones qualificades per la seva integritat moral,

per la seva formació i per la seva experiència en l'àmbit de l'adopció internacional.

Les entitats públiques competents han de procurar la màxima homogeneïtat possible en els requisits bàsics per a l'acreditació.

2. Hi ha d'haver un registre públic específic de les entitats col·laboradores d'adopció internacional acreditades.

3. En el supòsit que el país estranger per al qual es preveu l'acreditació d'entitats col·laboradores d'adopció internacional fixi un límit al nombre d'aquestes, s'ha d'establir la coordinació oportuna entre les entitats públiques competents espanyoles als efectes d'acreditar les que correspongui.

4. Es pot establir, mitjançant la coordinació corresponent de totes les entitats públiques, un nombre màxim d'entitats col·laboradores d'adopció internacional espanyoles que s'han d'acreditar per a la intermediació en un país concret, en funció de les necessitats d'adopció internacional en aquest país, les adopcions constituïdes o altres qüestions sobre la previsió de possibilitats d'adopció internacional en aquest país.

5. Les entitats públiques poden suspendre o retirar, mitjançant un expedient contradictori, l'acreditació concedida a les entitats acreditades per a la intermediació que deixin de complir les condicions que en van motivar la concessió o que infringeixin l'ordenament jurídic en la seva actuació. Aquesta suspensió o retirada de l'acreditació pot tenir lloc amb caràcter general o només per a algun país concret.

En el supòsit de suspensió i retirada de l'acreditació d'una entitat col·laboradora d'adopció internacional per part de l'entitat pública competent d'una comunitat autònoma, aquesta ha de facilitar la informació més rellevant que hi hagi en la instrucció de l'expedient sancionador a les entitats públiques de la resta de comunitats autònomes on també estigui acreditada, als efectes que puguin iniciar la investigació que, si s'escau, considerin oportuna.

6. Les entitats col·laboradores d'adopció internacional han de designar la persona que ha d'actuar com a representant de l'entitat i de les famílies davant l'autoritat del país d'origen del menor. Els professionals ocupats per les entitats col·laboradores d'adopció internacional als països d'origen dels menors es consideren personal adscrit a l'entitat, la qual és responsable dels actes d'aquests professionals en l'exercici de les seves funcions d'intermediació. Aquests professionals els ha d'avaluar l'òrgan competent per a l'acreditació de l'entitat col·laboradora.

7. Corresponen a les comunitats autònomes competents en la matèria l'acreditació, el seguiment i el control de les entitats col·laboradores d'adopció internacional que actuïn en el seu àmbit territorial, d'acord amb la normativa autonòmica aplicable.

8. Per al seguiment i el control de les entitats col·laboradores d'adopció internacional s'ha d'establir la coordinació interautonòmica corresponent respecte a les que estiguin acreditades en més d'una comunitat autònoma.

Article 8. *Relació dels sol·licitants d'adopció i les entitats col·laboradores d'adopció internacional.*

1. L'entitat col·laboradora d'adopció internacional i els sol·licitants d'adopció han de formalitzar un contracte referit exclusivament a les funcions d'intermediació que l'entitat assumeix respecte a la tramitació de la sol·licitud d'adopció.

El model bàsic de contracte l'ha d'homologar prèviament l'entitat pública competent.

2. Per al compliment exclusiu de les competències que estableix l'article 5.i) d'aquesta Llei, les entitats públiques competents han de crear un registre de les reclamacions que formulin les persones que acudeixin a les enti-

tats col·laboradores d'adopció internacional que hagin acreditat.

Article 9. Comunicació entre autoritats competents espanyoles i autoritats competents d'altres estats.

La comunicació entre les autoritats centrals espanyoles competents i les autoritats competents d'altres estats s'ha de coordinar d'acord amb el que preveu el Conveni relatiu a la protecció del nen i a la cooperació en matèria d'adopció internacional, fet a l'Haia el 29 de maig de 1993 i ratificat per Espanya mitjançant l'Instrument de 30 de juny de 1995, si les autoritats estrangeres corresponen a estats que formen part del Conveni de l'Haia o d'altres tractats i convenis internacionals existents en matèria d'adopció internacional.

Respecte a la resta dels estats, s'ha de procurar seguir el mateix procediment.

CAPÍTOL III

Capacitat i requisits per a l'adopció internacional

Article 10. Idoneïtat dels adoptants.

1. S'entén per idoneïtat la capacitat, l'aptitud i la motivació adequades per exercir la pàtria potestat, atenent les necessitats dels nens adoptats, i per assumir les peculiaritats, les conseqüències i les responsabilitats que comporta l'adopció internacional.

2. A aquest efecte, la declaració d'idoneïtat requereix una valoració psicossocial sobre la situació personal, familiar i relacional dels adoptants, i la capacitat per establir vincles estables i segurs, les habilitats educatives i l'aptitud per atendre un menor en funció de les seves circumstàncies singulars, així com qualsevol altre element útil relacionat amb la singularitat de l'adopció internacional.

Les entitats públiques competents han de procurar la coordinació necessària amb la finalitat d'homogeneïtzar els criteris de valoració de la idoneïtat.

3. La declaració d'idoneïtat i els informes psicossocials referents a aquesta tenen una vigència màxima de tres anys des de la data en què l'òrgan competent espanyol els emeti, sempre que no es produeixin modificacions substancials en la situació personal i familiar dels sol·licitants que van donar lloc a la declaració esmentada, subjecta, no obstant això, a les condicions i a les limitacions que estableixi, si s'escau, la legislació autonòmica aplicable en cada cas.

4. Correspon a les entitats públiques competents en matèria de protecció de menors la declaració d'idoneïtat dels adoptants a través dels informes d'idoneïtat, que estan subjectes a les condicions, els requisits i les limitacions que estableixi la legislació corresponent.

5. En el procés de declaració d'idoneïtat, es prohibeix qualsevol discriminació per raó de discapacitat o qualsevol altra circumstància.

Article 11. Obligacions postadoptives dels adoptants.

1. Els adoptants han de facilitar en el temps previst la informació, la documentació i les entrevistes que l'entitat pública de protecció de menors espanyola competent, o l'entitat col·laboradora que aquesta autoritzi, necessiti per emetre els informes de seguiment postadoptiu que exigeixi l'entitat pública de protecció de menors competent a Espanya o l'autoritat competent del país d'origen.

2. Els adoptants han de complir en el temps previst els tràmits postadoptius que estableixi la legislació del país d'origen del menor adoptat, i per a això han de rebre l'ajuda i l'assessorament necessaris per part de les entitats públiques de protecció de menors i les entitats de col·laboració d'adopció internacional.

Article 12. Dret a conèixer els orígens biològics.

Les persones adoptades, assolida la majoria d'edat o durant la minoria d'edat representades pels pares, tenen dret a conèixer les dades sobre els seus orígens que estiguin en poder de les entitats públiques espanyoles, sense perjudici de les limitacions que es puguin derivar de la legislació dels països dels quals provinguin els menors. Aquest dret s'ha de fer efectiu amb l'assessorament, l'ajuda i la mediació dels serveis especialitzats de l'entitat pública de protecció de menors o les organitzacions autoritzades per a aquesta finalitat.

Les entitats públiques competents han d'assegurar la conservació de la informació de què disposin relativa als orígens del nen, en particular la informació respecte a la identitat dels pares, així com la història mèdica del nen i de la seva família.

Les entitats col·laboradores que hagin mitjançat en l'adopció han d'informar les entitats públiques de les dades de què disposin sobre els orígens del menor.

Article 13. Protecció de dades de caràcter personal.

1. El tractament i la cessió de dades derivats del compliment de les previsions d'aquesta Llei estan sotmesos al que disposa la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal.

2. Les dades obtingudes per les entitats públiques o per les entitats col·laboradores d'adopció internacional únicament es poden tractar per a les finalitats relacionades amb el desenvolupament, en cada cas, de les funcions que descriuen per a cada una d'aquestes els articles 5 i 6.2 d'aquesta Llei.

3. La transferència internacional de les dades a autoritats estrangeres d'adopció únicament s'ha d'efectuar en els supòsits que preveuen expressament aquesta Llei i el Conveni de l'Haia de 29 de maig de 1993, relatiu a la protecció del nen i a la cooperació en matèria d'adopció internacional.

TÍTOL II

Normes de dret internacional privat relatives a l'adopció internacional

CAPÍTOL I

Competència per a la constitució de l'adopció internacional

Article 14. Competència judicial internacional per a la constitució d'adopció en supòsits internacionals.

1. Amb caràcter general, els jutjats i tribunals espanyols són competents per a la constitució de l'adopció en els casos següents:

- Quan l'adoptand sigui espanyol o tingui la residència habitual a Espanya.
- Quan l'adoptant sigui espanyol o tingui la residència habitual a Espanya.

2. La nacionalitat espanyola i la residència habitual a Espanya s'han d'apreciar, en tot cas, en el moment de la presentació de la sol·licitud d'adopció a l'entitat pública competent.

Article 15. Competència judicial internacional per a la modificació, la revisió, la declaració de nul·litat o la conversió en adopció plena d'una adopció en supòsits internacionals.

1. Els jutjats i tribunals espanyols són competents per a la declaració de nul·litat d'una adopció en els casos següents:

a) Quan l'adoptat sigui espanyol o tingui la residència habitual a Espanya en el moment de presentació de la sol·licitud.

b) Quan l'adoptant sigui espanyol o tingui la residència habitual a Espanya en el moment de presentació de la sol·licitud.

c) Quan l'adopció l'hagi constituït una autoritat espanyola.

2. Si la llei aplicada a l'adopció preveu la possibilitat d'adopció simple, els jutjats i tribunals espanyols són competents per a la conversió d'adopció simple en adopció plena en els casos que assenyalen l'apartat anterior.

3. Els jutjats i tribunals espanyols també són competents per a la modificació o revisió d'una adopció en els mateixos casos que assenyalen l'apartat primer i també quan, a més, l'adopció l'hagi constituït una autoritat estrangera, sempre que aquesta adopció s'hagi reconegut a Espanya.

4. Als efectes del que estableix aquesta llei, s'entén per adopció simple o menys plena la constituïda per una autoritat estrangera competent els efectes de la qual no es corresponguin substancialment amb els que preveu per a l'adopció la legislació espanyola.

Article 16. *Competència objectiva i territorial de l'òrgan jurisdiccional.*

1. La determinació de l'òrgan jurisdiccional concret competent objectivament i territorialment per a la constitució de l'adopció internacional s'ha de portar a terme d'acord amb les normes de la jurisdicció voluntària.

2. En el cas que no es pugui determinar la competència territorial d'acord amb el paràgraf anterior, aquesta correspon a l'òrgan judicial que els adoptants escullin.

Article 17. *Competència dels cònsols en la constitució d'adopcions internacionals.*

Sempre que l'Estat receptor no s'hi oposi, ni ho prohibeixi la seva legislació, de conformitat amb els tractats internacionals i altres normes internacionals aplicables, els cònsols poden constituir adopcions, en cas que l'adoptant sigui espanyol i l'adoptand tingui la residència habitual a la demarcació consular corresponent. La nacionalitat de l'adoptant i la residència habitual de l'adoptand s'han de determinar en el moment d'inici de l'expedient administratiu d'adopció.

CAPÍTOL II

Llei aplicable a l'adopció

Secció 1a *Adopció regida per la llei espanyola*

Article 18. *Llei aplicable a la constitució de l'adopció.*

1. L'adopció constituïda per l'autoritat competent espanyola es regeix pel que disposa la llei material espanyola en els casos següents:

a) Quan l'adoptand tingui la residència habitual a Espanya en el moment de constitució de l'adopció.

b) Quan l'adoptand hagi estat o hagi de ser traslladat a Espanya amb la finalitat d'establir la residència habitual a Espanya.

Article 19. *Capacitat de l'adoptand i consentiments necessaris.*

1. La capacitat de l'adoptand i els consentiments necessaris de tots els subjectes que intervenen en l'adop-

ció es regeixen per la llei nacional de l'adoptand i no per la llei substantiva espanyola en els casos següents:

a) Si l'adoptand té la residència habitual fora d'Espanya en el moment de la constitució de l'adopció.

b) Si l'adoptand no adquireix, en virtut de l'adopció, la nacionalitat espanyola, encara que resideixi a Espanya.

2. L'aplicació de la llei nacional de l'adoptand que preveu el paràgraf primer d'aquest article és procedent, únicament, quan l'autoritat espanyola competent consideri que amb això es facilita la validesa de l'adopció al país corresponent a la nacionalitat de l'adoptand.

3. No és procedent l'aplicació de la llei nacional de l'adoptand que preveu el paràgraf primer d'aquest article quan es tracti d'adoptands apàtrides o amb nacionalitat indeterminada.

Article 20. *Consentiments, audiències i autoritzacions.*

Sense perjudici del que estableix l'article 18, l'autoritat espanyola competent per a la constitució de l'adopció pot exigir, a més, els consentiments, les audiències o les autoritzacions que requereixi la llei nacional o la llei de la residència habitual de l'adoptant o de l'adoptand, sempre que concorrin aquestes circumstàncies:

a) Que l'exigència d'aquests consentiments, audiències o autoritzacions repercuteixi en interès de l'adoptand. S'entén que es dona «interès de l'adoptand», particularment, si la presa en consideració de les lleis estrangeres facilita, segons el criteri judicial, la validesa de l'adopció en altres països connectats amb el supòsit i només en la mesura en què això sigui així.

b) Que l'exigència d'aquests consentiments, audiències o autoritzacions la sol·liciti l'adoptant o el Ministeri Fiscal.

Secció 2a *Adopció regida per una llei estrangera*

Article 21. *Llei aplicable a la constitució de l'adopció.*

1. Quan l'adoptand no tingui la residència habitual a Espanya, i a més no hagi estat o no hagi de ser traslladat a Espanya amb la finalitat d'establir-hi la residència habitual, la constitució de l'adopció es regeix:

a) Per la llei del país al qual ha estat o al qual ha de ser traslladat l'adoptand amb la finalitat d'establir-hi la residència habitual.

b) A falta del criteri anterior, per la llei del país de la residència habitual de l'adoptand.

2. L'autoritat espanyola competent per a la constitució de l'adopció pot tenir en compte els requisits de capacitat de l'adoptand i els consentiments necessaris de tots els subjectes que intervenen en l'adopció, que preveu la llei nacional de l'adoptand, en cas que l'autoritat esmentada consideri que l'observança d'aquests requisits facilita la validesa de l'adopció al país corresponent a la nacionalitat de l'adoptand.

3. L'autoritat espanyola, igualment, pot tenir en compte els consentiments, les audiències o les autoritzacions que requereixi la llei nacional o la llei de la residència habitual de l'adoptant o de l'adoptand, en cas que l'autoritat esmentada consideri que l'observança d'aquests requisits facilita la validesa de l'adopció en altres països connectats amb el supòsit.

Secció 3a *Disposicions comunes*

Article 22. *Llei aplicable a la conversió, la nul·litat i la revisió de l'adopció.*

Els criteris anteriors sobre determinació de la llei aplicable a la constitució de l'adopció són aplicables també

per precisar la llei aplicable a la conversió, la nul·litat i la revisió de l'adopció.

Article 23. *Ordre públic internacional espanyol.*

En cap cas és procedent l'aplicació d'una llei estrangera quan sigui manifestament contrària a l'ordre públic internacional espanyol. A aquest efecte s'han de tenir en compte l'interès superior del menor i els vincles substancials del supòsit amb Espanya. Els aspectes de l'adopció que no es puguin regir per un dret estranger, en resultar aquest contrari a l'ordre públic internacional espanyol, es regeixen pel dret substantiu espanyol.

Article 24. *Proposta prèvia d'adopció.*

L'entitat pública corresponent a l'últim lloc de residència habitual de l'adoptant a Espanya és competent per formular la proposta prèvia d'adopció. Si l'adoptant no va tenir residència a Espanya en els dos últims anys, la proposta prèvia no és necessària, però el cònsol ha de sol·licitar a les autoritats del lloc de residència d'aquest informes suficients per valorar-ne la idoneïtat.

CAPÍTOL III

Efectes a Espanya de l'adopció constituïda per autoritats estrangeres

Article 25. *Normes internacionals.*

L'adopció constituïda per autoritats estrangeres es reconeix a Espanya d'acord amb el que estableixen els tractats i els convenis internacionals i altres normes d'origen internacional en vigor per a Espanya, i, en especial, d'acord amb el Conveni de l'Haia de 29 de maig de 1993, relatiu a la protecció del nen i a la cooperació en matèria d'adopció internacional. Aquestes normes prevalen, en tot cas, sobre les regles que conté aquesta llei.

Article 26. *Requisits per a la validesa a Espanya d'adopcions constituïdes per autoritats estrangeres a falta de normes internacionals.*

1. A falta de tractats i convenis internacionals i altres normes d'origen internacional en vigor per a Espanya que siguin aplicables, l'adopció constituïda per autoritats estrangeres es reconeix a Espanya com a adopció si es compleixen els requisits següents:

1r Que l'hagi constituït una autoritat estrangera competent.

L'adopció l'ha d'haver constituït una autoritat pública estrangera, sigui judicial o no ho sigui. Es considera que l'autoritat estrangera que va constituir l'adopció és competent internacionalment si es van respectar, en la constitució de l'adopció, els fòrums que recull el seu propi dret.

No obstant el que estableix la regla anterior, en el cas en què l'adopció no presenti connexions raonables d'origen, d'antecedents familiars o d'altres ordres similars amb el país l'autoritat del qual hagi constituït l'adopció, es considera que l'autoritat estrangera no tenia competència internacional.

2n Que s'hagi constituït d'acord amb la llei o lleis estatals designades per les normes de conflicte del país del qual depèn l'autoritat estrangera que va constituir l'adopció.

A aquest efecte, si l'autoritat espanyola comprova que no s'ha prestat cap declaració de voluntat o no s'ha manifestat el consentiment que exigeix la llei estrangera reguladora de la constitució de l'adopció, el requisit esmentat es pot completar a Espanya, davant les autoritats competents

espanyoles d'acord amb els criteris que conté aquesta llei, o davant qualsevol altra autoritat estrangera competent.

2. Quan l'adoptant o l'adoptat sigui espanyol, l'adopció constituïda per una autoritat estrangera ha de tenir els efectes jurídics que es corresponen, de manera substancial, amb els efectes de l'adopció que regula el dret espanyol.

És irrellevant el nom legal de la institució en el dret estranger.

En particular, les autoritats espanyoles han de controlar que l'adopció constituïda per una autoritat estrangera produeixi l'extinció de vincles jurídics substancials entre l'adoptat i la seva família anterior, que faci sorgir els mateixos vincles de filiació que els de la filiació per naturalesa i que sigui irrevocable pels adoptants.

Quan la llei estrangera admeti que l'adoptant pot revocar l'adopció constituïda a la seva empara, és requisit indispensable que aquest, abans del trasllat del menor a Espanya, renunciï a l'exercici de la facultat de revocar-la. La renúncia s'ha de formalitzar en un document públic o mitjançant una compareixença davant l'encarregat del Registre Civil.

3. Quan l'adoptant sigui espanyol i resident a Espanya, l'entitat pública espanyola competent ha de declarar-ne la idoneïtat prèviament a la constitució de l'adopció per l'òrgan competent estranger. Aquesta declaració d'idoneïtat no s'exigeix en els casos en què l'adopció s'hagi constituït a Espanya i no s'hagi requerit aquesta declaració.

4. Si l'adoptand és espanyol en el moment de constitució de l'adopció davant l'autoritat estrangera competent, és necessari el consentiment de l'entitat pública corresponent a l'última residència de l'adoptand a Espanya.

5. El document en el qual consti l'adopció constituïda davant una autoritat estrangera ha de complir els requisits formals d'autenticitat consistents en la legalització o postil·la i en la traducció a l'idioma oficial espanyol. Se n'exceptuen els documents eximits de legalització o traducció en virtut d'altres normes vigents.

Article 27. *Control de la validesa de l'adopció constituïda per una autoritat estrangera.*

L'autoritat pública espanyola davant la qual se suscita la qüestió de la validesa d'una adopció constituïda per una autoritat estrangera, i en especial, l'encarregat del Registre Civil en el qual s'insti la inscripció de l'adopció constituïda a l'estranger, ha de controlar, incidentalment, la validesa d'aquesta adopció a Espanya d'acord amb les normes que conté aquesta llei.

Article 28. *Requisits per a la validesa a Espanya de decisions estrangeres de conversió, modificació o nul·litat d'una adopció.*

Les decisions de l'autoritat pública estrangera en virtut de la qual s'estableixi la conversió, la modificació o la nul·litat d'una adopció tenen efectes legals a Espanya d'acord amb les exigències que recull l'article 26 d'aquesta llei.

Article 29. *Inscripció de l'adopció al Registre Civil.*

Quan l'adopció internacional s'hagi constituït a l'estranger i els adoptants tinguin el domicili a Espanya poden sol·licitar la inscripció de naixement del menor i la marginal d'adopció de conformitat amb les normes que contenen els articles 12 i 16.3 de la llei del Registre Civil.

Article 30. *Adopció simple o menys plena constituïda legalment per una autoritat estrangera.*

1. L'adopció simple o menys plena constituïda per una autoritat estrangera té efectes a Espanya, com a

adopció simple o menys plena, si s'ajusta a la llei nacional de l'adoptat d'acord amb l'article 9.4 del Codi civil.

2. La llei nacional de l'adoptat en forma simple o menys plena determina l'existència, la validesa i els efectes d'aquestes adopcions, així com l'atribució de la pàtria potestat.

3. Les adopcions simples o menys plenes no són objecte d'inscripció al Registre Civil espanyol com a adopcions ni comporten l'adquisició de la nacionalitat espanyola d'acord amb l'article 19 del Codi civil.

4. Les adopcions simples o menys plenes constituïdes per una autoritat estrangera competent es poden transformar en l'adopció regulada pel dret espanyol quan es donin els requisits previstos per a això. La conversió es regeix per la llei determinada d'acord amb les disposicions d'aquesta llei. L'adopció simple o menys plena es considera com un acolliment familiar.

Per instar l'expedient judicial corresponent no és necessària la proposta prèvia de l'entitat pública competent.

En tot cas, per a la conversió d'una adopció simple o menys plena en una adopció plena, l'autoritat espanyola competent ha d'examinar la concurrència dels extrems següents:

a) Que les persones, les institucions i les autoritats el consentiment de les quals es requereixi per a l'adopció s'hagin assessorat i informat convenientment sobre les conseqüències del seu consentiment, sobre els efectes de l'adopció i, en concret, sobre l'extinció dels vincles jurídics entre el nen i la seva família d'origen.

b) Que aquestes persones hagin manifestat el seu consentiment lliurement, de la manera prevista legalment, i que aquest consentiment s'hagi prestat per escrit.

c) Que els consentiments no s'hagin obtingut mitjançant pagament o compensació de cap tipus i que aquests consentiments no hagin estat revocats.

d) Que el consentiment de la mare, quan se n'exigeixi, s'hagi prestat després del naixement del nen.

e) Que, tenint en compte l'edat i el grau de maduresa del nen, aquest hagi estat assessorat i informat convenientment sobre els efectes de l'adopció i, quan se n'exigeixi, del seu consentiment a aquesta.

f) Que, tenint en compte l'edat i el grau de maduresa del nen, se l'hagi escoltat.

g) Que, quan s'hagi d'obtenir el consentiment del menor en l'adopció, s'examini que ho va manifestar lliurement, de la manera i amb les formalitats previstes legalment, i sense que hi hagi intervingut cap preu o compensació de cap tipus.

Article 31. *Ordre públic internacional.*

En cap cas és procedent el reconeixement d'una decisió estrangera d'adopció simple, o menys plena, si produeix efectes manifestament contraris a l'ordre públic internacional espanyol. A aquest efecte, s'ha de tenir en compte l'interès superior del menor.

TÍTOL III

Altres mesures de protecció de menors

CAPÍTOL I

Competència i llei aplicable

Article 32. *Competència per a la constitució d'altres mesures de protecció de menors.*

La competència per a la constitució de les altres mesures de protecció de menors es regeix pels criteris que

recullen els tractats i els convenis internacionals i altres normes d'origen internacional en vigor per a Espanya. Si no n'hi ha, s'ha d'observar el que preveu l'article 22.3 de la Llei orgànica 6/1985, d'1 de juliol, del poder judicial.

Article 33. *Llei aplicable a altres mesures de protecció de menors.*

La llei aplicable a les altres mesures de protecció dels menors es determina d'acord amb els tractats i els convenis internacionals i altres normes d'origen internacional en vigor per a Espanya. Si no n'hi ha, s'ha d'observar el que preveu l'article 9.6 del Codi civil.

CAPÍTOL II

Efectes de les decisions estrangeres en matèria de protecció de menors

Article 34. *Efectes legals a Espanya de les decisions relatives a institucions de protecció de menors que no produeixin vincles de filiació acordades per autoritats estrangeres.*

1. Les institucions de protecció de menors constituïdes per una autoritat estrangera i que, segons la llei de la seva constitució, no determinin cap vincle de filiació s'han d'equiparar a l'acolliment familiar o, si s'escau, a una tutela, els quals regula el dret espanyol, si concorren els requisits següents:

1r Que els efectes substancials de la institució estrangera siguin equivalents als de l'acolliment familiar o, si s'escau, als d'una tutela, els quals preveu la llei espanyola.

2n Que les institucions de protecció les hagi acordat una autoritat estrangera competent, sigui judicial o administrativa. Es considera que l'autoritat estrangera que va constituir la mesura de protecció era internacionalment competent si es van respectar els fòrums de competència que recull el seu propi dret.

No obstant el que estableix la regla anterior, en cas que la institució de protecció no presenti connexions raonables d'origen, d'antecedents familiars o d'altres ordres similars amb el país l'autoritat del qual ha constituït aquesta institució, es considera que l'autoritat estrangera no tenia competència internacional.

3r Que la institució de protecció estrangera s'hagi constituït d'acord amb la llei o lleis estatals designades per les normes de conflicte del país de l'autoritat estrangera que va acordar la institució.

4t Que el document en el qual consta la institució constituïda davant una autoritat estrangera compleixi els requisits formals d'autenticitat consistents en la legalització o postil·la i en la traducció a l'idioma espanyol oficial. S'exceptuen els documents eximits de legalització o traducció en virtut d'altres normes vigents.

2. En cap cas és procedent el reconeixement d'una decisió estrangera relativa a aquestes institucions si produeix efectes manifestament contraris a l'ordre públic internacional espanyol.

Disposició addicional única. *Entitats públiques de protecció de menors.*

Les entitats públiques de protecció de menors que esmenta aquesta llei són les designades per les comunitats autònomes i les ciutats de Ceuta i Melilla, d'acord amb les seves respectives normes d'organització.

Disposició derogatòria única. *Llei orgànica de protecció jurídica del menor.*

Queda derogat l'article 25 de la Llei orgànica 1/1996, de 15 de gener, de protecció jurídica del menor i de modificació parcial del Codi civil i de la Llei d'enjudiciament civil.

Disposició final primera. *Modificació de determinats articles del Codi civil.*

U. L'apartat 5 de l'article 9 queda redactat en els termes següents:

«L'adopció internacional es regeix per les normes que conté la Llei d'adopció internacional. Igualment, les adopcions constituïdes per autoritats estrangeres tenen efectes a Espanya d'acord amb les disposicions de la Llei d'adopció internacional esmentada.»

Dos. L'article 154 queda redactat en els termes següents:

«Els fills no emancipats estan sota la potestat dels pares.

La pàtria potestat s'ha d'exercir sempre en benefici dels fills, d'acord amb la seva personalitat, i amb respecte a la seva integritat física i psicològica.

Aquesta potestat comprèn els deures i les facultats següents:

1r Vetllar per ells, tenir-los en la seva companyia, alimentar-los, educar-los i procurar-los una formació integral.

2n Representar-los i administrar-ne els béns.

Si els fills tenen prou seny se'ls ha d'escoltar sempre abans d'adoptar decisions que els afectin.

Els pares poden, en l'exercici de la seva potestat, demanar l'auxili de l'autoritat.»

Tres. Es modifiquen els apartats 3 i 6 i s'addicionen dos nous apartats setè i vuitè a l'article 172, que passen a tenir la redacció següent:

«3. La guarda assumida a sol·licitud dels pares o tutors o com a funció de la tutela per un ministeri de la llei s'ha de realitzar mitjançant l'acolliment familiar o l'acolliment residencial. L'acolliment familiar l'ha de realitzar la persona o persones que determini l'entitat pública. L'acolliment residencial l'ha d'exercir el director del centre que ha acollit el menor.

Els pares o tutors del menor es poden oposar en el termini de dos mesos a la resolució administrativa que disposi l'acolliment quan considerin que la modalitat acordada no és la més convenient per al menor o si dins el cercle familiar hi ha altres persones més idònies a les designades.

6. Les resolucions que apreciïn el desemparament i declarin l'assumpció de la tutela per un ministeri de la llei són susceptibles de recurs davant la jurisdicció civil en el termini i les condicions que determina la Llei d'enjudiciament civil, sense necessitat de reclamació administrativa prèvia.

7. Durant el termini de dos anys des de la notificació de la resolució administrativa per la qual es declari el desemparament, els pares que continuïn ostentant la pàtria potestat però la tinguin suspesa de conformitat amb el que preveu el número 1 d'aquest article estan legitimats per sol·licitar que cessi la suspensió i quedi revocada la declaració de desemparament del menor, si per canvi de les circumstàncies que la van motivar entenen que es troben en condicions d'assumir novament la pàtria potestat.

Igualment, estan legitimats durant el mateix termini per oposar-se a les decisions que s'adoptin respecte a la protecció del menor.

Passat el termini esmentat decau el seu dret de sol·licitud o oposició a les decisions o mesures que s'adoptin per a la protecció del menor. No obstant això, poden facilitar informació a l'entitat pública i al Ministeri Fiscal sobre qualsevol canvi de les circumstàncies que van donar lloc a la declaració de desemparament.

8. L'entitat pública, d'ofici, o a instància del Ministeri Fiscal o de la persona o entitat interessada, pot revocar en tot moment la declaració de desemparament i decidir que el menor torni amb la família si no està integrat de forma estable en una altra família o si entén que és la situació més adequada en interès del menor. Aquesta decisió s'ha de notificar al Ministeri Fiscal.»

Quatre. S'afegeix un nou número a l'article 180 que queda redactat en els termes següents:

«5è Les persones adoptades, assolida la majoria d'edat o durant la minoria d'edat representades pels pares, tenen dret a conèixer les dades sobre els seus orígens biològics. Les entitats públiques espanyoles de protecció de menors, amb la notificació prèvia a les persones afectades, han de prestar a través dels seus serveis especialitzats l'assessorament i l'ajuda que els sol·licitants necessitin per fer efectiu aquest dret.»

Cinc. L'article 268 queda redactat en els termes següents:

«Els tutors han d'exercir el seu càrrec d'acord amb la personalitat dels seus pupils, respectant-ne la integritat física i psicològica.

Quan sigui necessari per a l'exercici de la tutela poden demanar l'auxili de l'autoritat.»

Disposició final segona. *Es modifiquen determinats articles de la Llei 1/2000, de 7 de gener, d'enjudiciament civil.*

U. S'afegeix un nou article 141 bis a la Llei d'enjudiciament civil amb el text següent:

«141 bis. En els casos que preveuen els dos articles anteriors, a les còpies simples, els testimonis i les certificacions que expedixin els secretaris judicials, sigui quin sigui el suport que s'utilitzi, quan sigui necessari per protegir l'interès superior dels menors i per preservar-ne la intimitat, s'han d'ometre les dades personals, les imatges, els noms i cognoms, el domicili o qualsevol altra dada o circumstància que directament o indirectament pugui permetre identificar-los.»

Dos. S'afegeix un nou paràgraf final a l'article 164 de la Llei d'enjudiciament civil amb el text següent:

«Article 164. En tot cas en la comunicació o publicació a què es refereixen els paràgrafs anteriors, en atenció a l'interès superior dels menors i per preservar-ne la intimitat, s'han d'ometre les dades personals, els noms i cognoms, el domicili o qualsevol altra dada o circumstància que directament o indirectament pugui permetre identificar-los.»

Tres. L'article 779 queda redactat en els termes següents:

«Article 779. *Caràcter preferent del procediment. Competència.*

Els procediments en què se substanciï l'oposició a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors tenen caràcter preferent.

És competent per tenir-ne coneixement el jutjat de primera instància del domicili de l'entitat protectora i, si no n'hi ha, o en els supòsits dels articles 179 i 180 del Codi civil, la competència correspon al tribunal del domicili de l'adoptant.»

Quatre. L'apartat 1 de l'article 780 queda redactat en els termes següents:

«1. No és necessària la reclamació prèvia en via administrativa per formular oposició, davant els tribunals civils, a les resolucions administratives en matèria de protecció de menors.

L'oposició a la resolució administrativa per la qual es declari el desemparament d'un menor es pot formular en el termini de tres mesos des de la seva notificació, i en el termini de dos mesos, l'oposició a la resta de resolucions administratives que es dictin en matèria de protecció de menors.»

Cinc. L'apartat primer de l'article 781 queda redactat en els termes següents:

«1r Els pares que pretenguin que es reconegui la necessitat del seu assentiment per a l'adopció poden comparèixer davant el tribunal que tingui coneixement de l'expedient corresponent i manifestar-ho. El tribunal, amb suspensió de l'expedient, ha d'assenyalar el termini que consideri necessari per a la presentació de la demanda, que no pot ser superior a vint dies. Presentada la demanda, s'ha de tramitar d'acord amb el que preveu l'article 753 d'aquesta Llei.»

Disposició final tercera. *Llei de demarcació i de planta judicial.*

El primer incís de l'article 25 de la Llei 38/1988, de 28 de desembre, de demarcació i de planta judicial, queda redactat de la manera següent:

«Al Ministeri de Justícia, amb l'adscripció que determini el seu Reglament orgànic, hi pot haver fins a deu places ateses per jutges o magistrats, deu per fiscals, deu per secretaris judicials i dues per metges forenses.»

Disposició final quarta. *Llei del Registre Civil.*

Es modifica l'apartat 2 de l'article 63 de la Llei de 8 de juny de 1957, del Registre Civil, que té la redacció següent:

«2. Les autoritats competents per a la tramitació i resolució de les sol·licituds d'adquisició de la nacionalitat per residència, per a la finalitat exclusiva de resoldre la sol·licitud presentada per l'interessat, han de sol·licitar d'ofici de les administracions públiques competents tots els informes que siguin necessaris per comprovar si els sol·licitants compleixen els requisits que exigeix l'article 22 del Codi civil, sense que sigui necessari el consentiment dels interessats.»

Disposició final cinquena. *Títol competencial.*

1. Els articles 5, 6, 7, 8, 10, 11 i la disposició final primera es dicten a l'empara de la competència exclusiva de l'Estat en matèria de legislació civil que reconeix l'article 149.1.8a de la CE, sense perjudici de la conservació, la modificació i el desenvolupament per les comunitats autònomes dels drets civils, forals o especials, allà on n'hi hagi, i de les normes que aquestes aprovin en exercici de les seves competències en aquesta matèria.

2. L'article 12 es dicta a l'empara del que disposa l'article 149.1.1a de la Constitució espanyola. La resta d'articles d'aquesta Llei es dicten a l'empara de les competències exclusives de l'Estat en matèria de relacions internacionals, administració de justícia i legislació civil que reconeix l'article 149.1.3a, 5a i 8a de la Constitució espanyola.

Disposició final sisena. *Entrada en vigor.*

1. Aquesta Llei entra en vigor l'endemà de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. S'habilita el Govern perquè aprovi les normes reglamentàries necessàries per a la seva aplicació.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 28 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,

JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22439 LLEI 55/2007, de 28 de desembre, del cinema. («BOE» 312, de 29-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei. Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

PREÀMBUL

L'activitat cinematogràfica i audiovisual conforma un sector estratègic de la nostra cultura i de la nostra economia. Com a manifestació artística i expressió creativa, és un element bàsic de l'entitat cultural d'un país. La seva contribució a l'avanç tecnològic, al desenvolupament econòmic i a la creació d'ocupació, juntament amb la seva aportació al manteniment de la diversitat cultural, són elements suficients perquè l'Estat estableixi les mesures necessàries per fomentar-la i promoure-la, i determini els sistemes més convenients per conservar el patrimoni cinematogràfic i difondre'l dins i fora de les nostres fronteres. Tot això considerant que la cultura audiovisual, de la qual sens dubte el cinema constitueix una part fonamental, està present en tots els àmbits de la societat actual.

Per això, es considera necessari adoptar un marc normatiu adequat basat en quatre principis fonamentals: la definició i el suport als sectors independents que hi ha en la nostra cinematografia, tant en l'àmbit de la producció com en els de distribució i d'exhibició; la creació de mecanismes que evitin els desequilibris que actualment hi ha en el mercat audiovisual; l'adaptació de les noves tecnologies i formats que s'han introduït en aquest camp, amb una atenció especial al que suposen els imminents processos de digitalització, i el suport a la creació i als autors com a font d'origen de la relació que les obres han de mantenir amb els seus destinataris naturals, els ciutadans.

Cal tenir molt present, juntament amb la seva dimensió cultural, el caràcter industrial de l'activitat cinematogràfica i audiovisual i del conjunt de l'acció dels seus agents de producció, distribució i exhibició, a fi que la política de protecció i foment es pugui considerar dins del marc jurídic i dels mecanismes i eines que possibiliten la millora de competitivitat de les nostres empreses, inclo-